

Grup de psicologia i fe de la Fundació Vidal i Barraquer

MN. JOAQUIM M. CERVERA, en nom de tot el grup i recollint l'experiència de tots i totes.

Fa uns anys que la Fundació Vidal i Barraquer va oferir uns grups per persones actives a l'església (laics i laiques, religioses i religiosos i capellans) per tal de descobrir entre tots com la psicologia de cada persona, en les nostres relacions té un paper fonamental en la nostra fe i la maduració de la mateixa. No som un grup de teràpia, però el grup té efectes tant terapèutics com d'aprofundiment en l'acompanyament pastoral, en la psicologia, en la recerca de Déu i el seguiment del Crist. Som gent diversa, hi han participat diferents persones al llarg d'aquests anys, intentant sempre ser un grup d'unes 8 o 10 persones. Ens hi acompanyen dos psicòlegs que ens ajuden a fer aquesta relació i a moderar el grup, tot aportant els seus coneixements en la psicologia, sempre a l'interior de la conversa i a partir de la

nostra pràctica. Ningú ve a fer "teatre" i amb discreció i secret i amb la bona orientació dels psicòlegs, que valoren tota intervenció, encara que sembli senzilla, banal, i no la menyspreen mai, en traiem el "suc" psicològic i de fe.

Ens reunim cada setmana, una hora i mitja i a partir de fets reals relacionem la nostra psicologia, amb la psicologia de les persones que intervenen en el fet exposat i la fe. Així potenciem simultàniament la nostra dimensió espiritual i la psicològica, tot adquirint en el diàleg i a través de l'experiència humana, més coneixements psicològics i purifiquem les nostres imatges de Déu.

En posar en comú diverses situacions en què ens trobem a la parròquia, en els grups i moviments, a la família, en les amistats, o amb persones amb problemes, ens adonem que per entrar a fons en el seguiment de Jesús, cal conèixer i reconèixer la dimensió psicològica de la persona. La persona es construeix a través de les relacions que s'estableixen des de petit, i és en totes les relacions on s'insereix la relació amb Déu.

El poder expressar el què ens passa amb tota llibertat i sentir-nos escoltats pels altres amb un respecte total,

El grup té efectes tant terapèutics, com d'aprofundiment en l'acompanyament pastoral, en la psicologia, en la recerca de Déu i el seguiment del Crist.

sense presses, ni embuts, ni recels, ni angoixes, ni imposicions, ja eixamblem l'esperit i sortim refets de la trobada. Anem aprenent a conèixer-nos més a nosaltres mateixos, als altres, la complexitat i el misteri de les persones. Tractant de relacions humanes, ens descobrim com som per dins, els altres ens fan de mirall, i els psicòlegs ens ajuden a reconèixer-ho. Anem foragitant la por d'anar a fons amb un mateix. Veiem i acceptem les limitacions generals i específiques de cada relació humana, el que pots fer, el que no pots fer, i el que no has de fer. Assumim cada cop millor la sospita que té la psicologia sobre el què fem i com ens comportem. Així ens acostumem a no tenir por de la ciència, ni de la mirada dels experts, i a valorar l'aportació dels coneixements científics a la vida de les persones, a la fe i a la pastoral. Tot plegat ens ajuda a relativitzar, posar calma i pau en la nostra vida, i a veure el que hi ha darrera de les paraules, les reaccions, les mirades, els gestos a vegades agressius, a vegades incomprendibles i difícils d'interpretar de les persones. Ens ajudem a descobrir els sentiments de les persones que són més importants que les raons o les paraules expressades (si no entres en el sentiment sovint amagat, no entens, i no entres en la raó). Ens adonem de les "trampes" nostres i dels altres i com la tendència a "fer trampa" és una constant inconscient en tots. Això ens dona més seguretat en les relacions.

Aprenem a acompanyar als acompanyants i els que exerceixen altres serveis de responsabilitat en les nostres comunitats i grups cristians. Per

altra banda així podem descobrir la necessitat de què alguns aspectes de l'acompanyant o de la persona acompanyada en el servei pastoral (com a catequista, capellà, orientador espiritual, animador de grup...) siguin tractats psicològicament.

En l'Evangelí, anem mirant un Jesús que uneix les "falses" divisions i destapa les "falses" unitats, un Jesús que ens ensenya que és positiu crear el conflicte per créixer humanament, per fer aflorar les falses seguretats.

En el grup sovint hem posat en comú la problemàtica de la nostra església i les malalties col·lectives que pateix i com ens afecten. El compartir la vida eclesial ens ha fet més lúcids per veure els dols personals i comunitaris que hem de fer, davant de tot el que "va morint" i "ha de morir" de la nostra església, per poder "fer néixer" un nou model de missió i de comunió, un nou "continent" necessari per seguir oferint el "contingut" de l'evangelí encara que sigui en "nous vasos", sempre de "terrisa". Ens hem recolzat a sentir-nos església, tot consolant-nos, i a "portar la creu" de les evolucions i posicions poc evangèliques, sense perdre l'horitzó: la construcció del "regnat de Déu" enmig nostre.

Creiem que molta gent d'església podia aprofitar-se d'aquest servei. Són grups oberts, on va bé que hi entri gent nova, i si augmenta massa el nombre, se'n poden constituir d'altres, ja que en ser grups reduïts, s'afavoreix la participació de tots. És una experiència, doncs, ben recomanable.